

Hovedresultater kort – spørgeskemaundersøgelse og interviews på jobcentre

Helt overordnet peger såvel svarene i spørgeskemaundersøgelsen som udsagn i interviewene på, at der er stor tilfredshed med samarbejdet med UU-Vestegnen.

På skolesiden fremhæves det især, at vejlederne har et stort og personligt engagement i eleverne, og at arbejdet er præget af faglig stolthed. Generelt er der høje vurderinger af alle de nævnte UU-initiativer, men det er især den individuelle vejledning der vurderes højest. Den tidlige vejledning i 7. klasse, gruppevejledningen og kompetenceafklaringskurser er der generelt ikke den store viden om og/eller holdning til.

Der er generelt et ønske om at øge fleksibiliteten og forbedre koordineringen ifm. erhvervspraktik og brobygningsforløb, så forløbene i højere grad tilpasses den enkelte. Der ses desuden et behov for at øge viden omkring den tidlige vejledningsindsats i 7. klasse og den nye opgave "foreløbig vurdering af uddannelsesparathed" i 8. klasse. De elektroniske værktøjer kunne også godt blive bedre integreret direkte i UEA/Uddannelse og jobundervisningen. Endelig ses der for stor spredning på svarene om, hvorvidt det er skolen eller UU/forældrene der har ansvaret for forskellige elementer ifm. vejledningsindsatsen. Der er derfor nok også her behov for at UU gør det helt klart for skolerne, hvem der har ansvaret for hvad.

Fsva. jobcentre, er der generelt også her stor tilfredshed med UU Vestegnens vejledningsindsats, der opleves som engageret og professionel ift. de unge borgere. Det nævnes dog, at man godt kunne tænke sig noget mere vedholdenhed over for den tungere gruppe af de uddannelsesparate/øvre gruppe af de aktivitetsparate. Det vurderes, at denne gruppe – selv om de er ret langt fra uddannelse- vil have godt af at "holde snakken varm" om uddannelse. Der er god opfølgning på unge, der er kommet i ungdomsuddannelse, også når de falder fra igen. Dog ønsker stort set alle kommuner at få en hurtigere tilbagemelding vedr. trussel om frafald, så man evt. kan forhindre, at den unge springer fra.

Det er tydeligt, at samarbejdet fungerer bedst i de kommuner, hvor vejlederne fysisk sidder sammen med sagsbehandlere i jobcentre. Området er præget af meget stor individualitet kommunerne imellem. Dvs. UU-vejlederne bruges meget forskelligt og på forskellige tidspunkter i processen i de forskellige jobcentre.

Forbedringsforslag her går meget på det kommunikative. Kommunerne er usikre på, hvad der ligger i grundpakken og hvad man skal betale ekstra for i et tilkøb. Der er – med en enkelt undtagelse- ikke god nok viden om UUV-data, således at systemet anvendes i det daglige. På tværs af alle kommuner anføres det som en stor udfordring at hele UU holder samlet påske-, sommer- og efterårsferie. Det virker som en stopklods i kommunernes sagsbehandling, at der ikke er nogen UU'ere til stede i disse perioder.

Helt kort for begge interessentgrupper kan man derfor godt konkludere, at man er tilfreds med indsatsen, men at man godt kunne tænke sig "mere af det gode": altså mere individuel vejledning, større fleksibilitet, mere viden, mere tilstedeværelse osv.

Folkeskolen:

Opsamling på resultater – Tendenser/anbefalinger

Tidlig indsats

Generelt, men især i Høje Taastrup kunne man godt sørge for at udbrede viden om den tidlige indsats, da der hersker stor usikkerhed om, hvad indsatsen går ud på. Bemærkningerne vidner om, at en stor del af respondenterne ikke var klar over, at der overhovedet var en indsats i 7. klasse. Så hvis UU mener, at den tidlige indsats er relevant og har en god effekt, bør det derfor være langt tydeligere, hvad indsatsen består af, og hvem der har ansvaret.

Indsatsen i 8-10. klasse

Hvis muligt anbefales det, at brobygningsforløb organiseres bedre og at eleverne i højere grad selv får lov til at vælge. Det samme gælder erhvervspraktikken, hvor det anbefales, at den organiseres bedre med en bedre opfølgning. Til gengæld bør det overvejes om disse initiativer skal tilbydes alle elever, eller kun dem der ved, at de ikke skal i gymnasiet.

Hvis muligt, anbefales det at iværksætte initiativer, der kan sikre, at flere forældre møder op til uddannelsesaften for forældre. Alle er enige om, at det er relevant og godt, men der er stor frustration over den meget ringe tilslutning fra forældrene.

Viden omkring gruppevejledningen og kompetenceafklaringskurserne ligger helt generelt lavt. Her anbefales UU at være mere tydelig ift., hvad disse initiativer går ud på, og hvilken mulig effekt de har på målgruppen.

Foreløbig vurdering af uddannelsesparathed

UU bør fortsætte indsatsen med at udbrede viden generelt om den nye opgave i 8. klasse vedr. foreløbig vurdering af uddannelsesparathed. De respondenter der har taget opgaven til sig, har fortsat brug for information og støtte, således at de kan være klar til at overtage ansvaret. En næsten vigtigere observation er imidlertid, at der er en forholdsvis store gruppe som ikke mener, at opgaven er relevant for dem. Her bør der sættes særligt ind med mere information.

Der kan ikke gives entydige anbefalinger ift. kommuner. Informationsniveauet og støtten bør fastholdes/udvides, da der er tale om en ny opgave for skolerne. Særligt bør der være fokus på den forholdsvis store gruppe respondenter (især i Glostrup og Høje Taastrup) der ikke mener, at opgaven er relevant for dem. Her bør der sættes ind med mere information.

Ift. UEA/uddannelse- og jobundervisningen bør UU presse på/støtte skolerne i at prioritere initiativet i egen planlægning. Ligeledes bør UU bidrage med støtte, der kan betyde, at de elektroniske værktøjer integreres bedre i undervisningen. I Ballerup ser det ud til, at der er større forsigtighed ift. de elektroniske værktøjer. Særligt i denne kommune kan der godt støttes bedre op om integrering af disse værktøjer i undervisningen.

Samlet vurdering af vejledningspakke

Som tidligere nævnt er vurderingerne af UUs samlede vejledningspakke meget høje. Der er dog plads til forbedringer. Øget støtte til formidling af gæstelærere, rollemodeller mv. er ønskeligt over hele linjen.

UU-Vestegnen
EN INTERESSENTUNDERSØGELSE PÅ SKOLER OG I JOBCENTRE - Uddrag
LEA KALISZAN – SEPIIDA 2015

Hvis UU gerne vil have, at der på tværs af respondentgrupper skal være en større viden om udarbejdelse af uddannelsesplaner, processen op til tilmelding til ungdomsuddannelse og ansvarsfordelingen mellem skole og UU, bør der sættes ind her – og særligt i Albertslund og Høje Taastrup.

Der kunne godt sættes ind i Ballerup med initiativer for at få deres vurdering af UUs samlede vejledningsindsats op. Det ser også ud til, at der kan støttes op på informationssiden i Ballerup, således at egen viden om ansvarsfordelingen mellem UU og skole bliver større. Det gælder alle kommuner, men især Ballerup, der har den lavest vurdering her.

I Rødovre og Høje Taastrup kommuner kan der støttes bedre op vedr. viden om processen op til tilmelding til ungdomsuddannelserne, da det ser ud til, at der er usikkerhed her.

Skolens ansvar ift. UU/forældres ansvar

Helt generelt er der for stor spredning på svarene om, hvor skolens ansvar ift. forskellige initiativer ligger. Stor spredning her betyder, at det er uklart for respondenterne, hvorvidt skolen har ansvaret eller ej. Spørgsmålene var bevidst blandet, således at områder, hvor skolen har ansvaret var blandet med områder, hvor forældre/UU har ansvaret. En del af usikkerheden kan skyldes formuleringerne i de forskellige bekendtgørelser, hvor der ofte står, at skolens leder gennemfører aktiviteten i samarbejde med UU. Der lægges således op til, at man lokalt kan aftale, hvordan aktiviteten i praksis kan gennemføres, hvilket er fint. Ulempen ved sådanne formuleringer er, at aktørerne på den lange bane har svært ved at huske, hvem der har det egentlige ansvar. Det anbefales derfor, at UU sørger for, at det bliver helt klart for alle, hvem har ansvaret for hvad, og hvem der bør tage initiativet til at forberede og efterbehandle de forskellige initiativer ifm. med overgangen til ungdomsuddannelser.

Jobcentre:

Sammenfatning af synspunkter fra interviews - tematiserede

Viden om den obligatoriske ydelse versus tilkøb

Generelt på tværs af interviews i kommunerne er det tydeligt, at man i det daglige har svært ved at finde ud af, om og hvor meget tilkøb, man har i kommunen. De fleste kommuner har nogle tilkøb, men der spores en del frustration om, præcis hvad man får for pengene. En enkelt kommune havde helt styr på, hvornår der var tale om tilkøb og hvornår det grundpakke. Men det nævntes, at det var fordi hun selv var tidligere vejleder, og derfor havde bedre forudsætninger for at have dette overblik. Ofte opfattes tilkøbet som ekstra UU-timer, som man er glad for og vurderer som helt afgørende for en god proces med de unge. I nogle kommuner er man bevidst om, at netop tilkøbet sikrer, at kommunen kan løfte deres kommunale forpligtelse om at få unge op til 30 år i ungdomsuddannelse. Nogle kommuner har endvidere tilkøbt, at UU også vejleder unge der har fået en gymnasial uddannelse, således at der er en samlet kommunal løsning op til 30 år.

Flere kommuner påpeger det uhensigtsmæssige i, at UU er forpligtet til at vejlede unge op til 25 år ift. ungdomsuddannelse, mens kommunerne er forpligtet ift. til unge op til 30 år. Det betyder, at kommunerne føler sig forpligtet til at tilkøbe ekstra UU tid, da der er stor enighed om, at UU vejlederne besidder en helt nødvendig viden ift. uddannelsesmuligheder.

Arbejdet med de unge i jobcentret – samarbejdet med UU – visitation og det videre forløb

Der er stor variation i kommunernes organisering af arbejdet med de unge. Nogle kommuner har hele vejen igennem forløbet selv fat i tøjlerne – gennemfører visitationssamtalerne selv, udarbejder selv uddannelsesplanen sammen med de unge, følger op på den og sørger for at de unge tilmeldes ungdomsuddannelse. Her indkaldes/konsulteres UU kun i begrænset omfang, og primært når der er behov for at få uddannelseshistorikken helt skarpt for den enkelte. Andre kommuner har UU med i første visitationssamtale, og der er et meget tæt samarbejde hele vejen igennem. En enkelt kommune er gået skridtet videre, og sender borgeren direkte til samtale med UU-vejlederen, mens borgeren venter på at få en tid hos sagsbehandleren, som skal vurdere, om han/hun har ret til ydelse. Dvs. det første den unge mødes med, er et uddannelseskraft.

Nogle kommuner har udskilt STU-målgruppen og har særlige medarbejdere, der sammen med vejlederen, primært tager sig af denne gruppe og evt. andre unge i kategorien aktivitetsparate. Andre medarbejdere tager sig så af grupperne uddannelsesparate og åbenlyst uddannelsesparate. Andre kommuner har ikke denne opdeling.

Generelt anvendes den "gamle" uddannelsesplan, der blev udarbejdet i folkeskolen ikke. Den anses for at være forældet.

UUV-data, som kommunerne kan købe en brugerlicens til, anvendes kun i et enkelt tilfælde. Nogle kommuner har "vist nok" købt en licens for længe siden, men har ikke kunnet få det til at virke. En enkelt kommune mente endda, at systemet som sådan slet ikke var aktivt.

Nogle gange laver kommunen og vejleder uddannelsesplanen sammen, andre gange har kommunen aftalt det videre forløb med den unge og lader så UU og borgeren mødes og sammen færdiggøre planen og følge den til dørs.

Der er ikke et entydigt mønster i, hvordan samarbejdet mellem kommune og UU forløber. Der laves lokale aftaler, som er afhængige af de eventuelle tilkøb, der er foretaget.

Kun en enkelt kommune havde praksis for at gennemføre fælles møder for unge nyledige, hvor UU kunne spille en rolle, men flere overvejede det.

Vurdering af uddannelsesparathed – kommunen/vejlederen

Svarene over hele linjen vidner om, at der er tale om et tæt samarbejde mellem kommune og vejleder, hvor den unges muligheder og behov hele tiden er helt i fokus. Samarbejdet tages særdeles alvorligt, og der spores ingen "skjulte dagsordener", der f.eks. kunne udspringe af forskellige økonomiske interesser. Der synes ikke at være forskel på kommunens og UUs opfattelse af kriterierne for, hvornår en borger kan erklæres uddannelsesparat/åbenlys uddannelsesparat. Holdningen i kommunerne er helt klart, at det bedre kan betale sig – ikke kun menneskeligt, men også økonomisk - at tænke langsigtet. Vurderingen udspringer i alle tilfælde af drøftelser på baggrund af kendskab til den unge og evt. tidligere uddannelseshistorik og –pålæg. Der kan godt være uenigheder, men det er lige så tit mellem kolleger som mellem kommunale medarbejdere og vejlederne. Det blev dog af flere kommuner gjort klart, at det er kommunen, der i sidste ende tager beslutningen.

Der er ingen specifikt nævnte udfordringer på dette område.

Mens de venter på at komme i uddannelse – opfølgning fra UU

Når der er lavet en uddannelsesplan, og der typisk vil gå nogle måneder, inden den unge skal starte, kan de tilbydes at komme i nyttejob eller anden form for aktivering/virksomhedspraktik, som den enkelte kommune har etableret. De unge opfordres i alle kommuner kraftigt til selv at finde et job, mens de venter på at starte i uddannelse. Nyttejob opfattes imidlertid som absolut sidste udvej. Generelt er der gode erfaringer med nyttejobs. De unge er glade for at være i dem, men der er problemer med navnet "nyttejob". Det er der ingen, der kan lide. En enkelt kommune anfører, at de unge er glade for at være i nyttejob, hvis de "får lov til at være glade for det". Selve indsatsen er bedre end sit omdømme. Set fra flere kommuners side opfattes sagen som "lukket", når der er lavet en uddannelsesplan, og den unge selv har fundet et job indtil studiestart. Kommunen er ikke forpligtet til at følge op på, om den unge rent faktisk starter i uddannelse. Dog nævnes det, at hvis den unge har fået et uddannelsespålæg, så følges de tættere.

Det vurderes ikke i nogen af de 5 kommuner at være et udpræget problem, at unge foretrækker at blive i jobbet og dermed undlader at starte i uddannelse, når der er lagt en uddannelsesplan. Al sagsbehandling og vejledning med den unge i afklaringsfasen har været målrettet uddannelse, så de unge ved i det store og hele godt, at det er det de skal. Det nævnes dog i flere kommuner, at unge, der muligvis har følt sig for presset til at tage en uddannelse, ikke starter alligevel. Kommunen hører i disse tilfælde kun om det, i det øjeblik de unge igen bliver ledige, og søger offentlig forsørgelse. Det vurderes dog ikke at være et meget stort problem. Der er ingen specifikt nævnte udfordringer på dette område.

Samarbejdet med UU, når de unge er kommet i uddannelse

Alle kommuner rapporterer, at de unge i princippet er ude af deres system, så snart de er startet i uddannelse. Der er dog i alle kommuner etableret en mentor-ordning, som man kan tilbyde særligt skrøbelige borgere, der har brug for ekstra støtte til at holde sig på uddannelsessporet. Derudover har nogle af kommunerne købt sig til yderligere mentor-støtte fra UU. Det vurderes at fungere rigtig godt.

Dog nævnes det i flere af de adspurgte kommuner, at der stadig er et meget stort frafald på ungdomsuddannelserne. Én kommune vurderer, at hele 40% af de unge der har fået uddannelsespålæg og er startet i uddannelse, afbryder forløbet og vender tilbage til kommunen igen – ofte mere end én gang. En anden kommune tilføjer, at der også er en stor gruppe unge, der har gjort det, uddannelsespålægget lagde op til (gennemført et grundforløb, en hf el.lign.), men som så vender tilbage til kommunen igen, uden selv at komme videre i uddannelsessystemet.

Samarbejdsrelationer omkring unge der er frafaldstruede eller som ER faldet fra erhvervsuddannelserne.

Der er generelt meget stor tillid til, at UU følger op på unge der er ved/er faldet ud af uddannelsen igen. Det gælder både de unge, som er "kendt" af systemet og de unge, der evt. tidligere var vurderet åbenlyst uddannelsesparate og forventedes at kunne klare sig selv, hvorfor de ikke var i UUs system til at begynde med. Iflg. alle kommunerne fanger UU alle de unge der falder ud af uddannelsessystemet. Det er dog et ønske fra de fleste kommuner, at de får informationen lidt før og helst før frafaldet sker. Nogle kommuner har tilkoblet en særlig mentor til at støtte visse unge i deres første tid på uddannelsesinstitutionen for at forhindre frafald.

Der kan være en lille smule forvirring om, hvem der skal meddele hvad til hvem. Nogle kommuner får direkte besked fra uddannelsesinstitutionerne, hvis der er tale om frafald for unge der har fået et uddannelsespålæg, mens andre ikke gør. Nogle kommuner har lavet egne aftaler med uddannelsesinstitutionerne, for at få viden om eventuelt frafald så hurtigt som muligt.

Forventningerne til UU – tilfredshed med indsatsen

Det er kendetegnende, at UU for den store målgruppe af unge der skal have afklaret deres niveau af uddannelsesparathed, er mest inde over i starten. Når først der er lavet en uddannelsesplan, er UU ikke umiddelbart tilknyttet længere, med mindre de støtter op om unge, der har behov for særlig mentor-støtte i starten af uddannelsen. Herudover er det jf. loven UU der følger op på de unge, der falder fra uddannelserne. Der er generelt stor tilfredshed med UU. Vejlederne betragtes i det store hele som kolleger på jobcentret. Det er tydeligt, at UU opfattes som eksperterne på uddannelsesområdet; gode kolleger, som man særligt kan trække på ifm. at få de unge videre i uddannelse, men at det er kommunen der ser det store billede og har det endelige ansvar. Holdningen er, at det er kommunen der kan og skal tænke i helhed, forstået på den måde, at uddannelse er den første tilgang til den unge, jf. lovgivningen, men det er bydende nødvendigt, at man tænker hele den unges liv ind i planen, da mange af de unge har tungere problemer at slås med end manglende uddannelse og ledighed.

En enkelt kommune er ikke tilfreds med samarbejdet med vejlederen. Reelt er det kommunen der laver vejledningen og der er kun ringe tilbagemelding fra vejlederen. Dog vil der fremover blive tale om meget mere dagligt samarbejde, da vejledere og sagsbehandlere kommer til at sidde i samme afdeling.

De kommuner, som i forvejen har fælles arbejdsadresse med UU-vejlederne fremhæver alle, at netop fælles arbejdsplads er helt afgørende for et velfungerende samarbejde.

En anden kommune finder det svært at svare på, hvorvidt man er tilfreds med UUs indsats, da de ikke har overblik over, hvad de burde få jf. grundpakken og hvad der ligger i tilkøbet. Også her ligger den største del af vejledningen reelt hos kommunens medarbejdere selv, og ikke hos vejlederen.

Ifm. de unge der er visiteret til STU, er arbejdsgangen i reglen lidt anderledes. Her er UU meget mere løbende på i opfølgningen af de enkelte unge, mens de er i gang med STU-forløbet.

UU-Vestegnen
EN INTERESSENTUNDERSØGELSE PÅ SKOLER OG I JOBCENTRE - Uddrag
LEA KALISZAN – SEPIIDA 2015

Udfordringer

Der er generelt i alle kommuner en meget positiv vurdering af UU vejlederens kompetence og engagement. De udfordringer der nævnes, er stort set enslydende i alle kommuner.

- Kommunerne finder det meget svært at få overblik over, hvad "grundpakken" dækker over, og hvad deres eventuelle tilkøb af yderligere vejledningstimer/-ydelser indeholder.
- Tilpasning af materialet, som UU-mentorerne anvender, vurderes at rette sig primært mod unge der mere eller mindre lige har forladt folkeskolen. Det er ikke tilpasset unge der måske har været ude af skolesystemet i flere år og måske er i starten af 20'erne. Endvidere er materialet alene rettet mod unge der er i uddannelse (med fokus på fastholdelse), og ikke mod unge, der er midt i processen med at træffe uddannelsesvalg.
- UUV-data bruges stort set ikke af kommunerne. Kun en enkelt, af de kommuner der har købt licens, har kunnet få det til at virke og bruger det aktivt i arbejdet med de unge borgere.
- Samarbejdet kører fint for STU-målgruppen og for de bedste af de uddannelsesparate/ åbenlyst uddannelsesparate. Men det nævnes i en enkelt kommune, at UU er for fraværende ift. den tunge gruppe af aktivitetsparate/den svageste del af de uddannelsesparate. Selv om disse unge er forholdsvis langt fra uddannelse, bør man "holde snakken varm" omkring uddannelse.
- Udveksling af information vedr. de unge mellem kommune og UU kan være noget træg pga. de nødvendige samtykkeerklæringer, som loven kræver, for at den ene enhed må udlevere personfølsomme oplysninger til den anden. De fleste kommuner har fået etableret procedurer ifm. visitationen, så informationen kan flyde mere frit. Det gør den imidlertid ikke altid. De unge er ofte forundrede over, at kommunen ikke er naturligt orienteret om de aftaler, de har lavet med UU og omvendt.
- Information til borgerne om, hvordan UU-Vestegnen er skruet sammen, med lokale enheder ude i de enkelte kommuner, er ikke kommunikeret godt nok ud til borgerne i alle kommuner. De unge og deres forældre tror, at de skal til Albertslund, for at tale med en vejleder, selv om de tilhører én af de andre 4 kommuner i samarbejdet. De er ikke klar over, at der sidder vejledere ifm. alle jobcentre lokalt i alle kommuner.
- Det nævnes stort set i alle kommuner, at det er u hensigtsmæssigt, at UU-Vestegnen samlet holder lukket i hele juli måned. Alle unge der henvender sig i denne måned kan ikke få vejledning, og kommunernes rehabiliteringssager kan ikke behandles. Tilsvarende gælder det omkring efterårsferie og påske.
- Det vurderes i en kommune, at det er omkring 40% af de unge der afbryder et ungdomsuddannelsesforløb og vender tilbage til jobcentret. Flere kommuner nævner desuden, at en alt for stor del af de unge har flere afbrudte ungdomsuddannelser og grundforløb bag sig. Hver gang er det et nederlag for den unge, og en ny sag for UU/sagsbehandler.
Kommunikationen mellem skoler, UU og kommune vedr. frafald er ikke altid helt klar og kommer i flere kommuners øjne for sent – når frafaldet er sket.

Anbefalinger:

- Det bør være langt mere tydeligt, hvilke ydelser der er en del af grundpakken og hvilke der kan tilkøbes. Det anbefales derfor, at der udarbejdes et egentligt katalog/en liste over særydelser, timeforslag og priser.
- Vedr. tilkøb af særlig UU-mentor. Materialet der anvendes bør tilpasses, så det i højere grad matcher den "voksne" målgruppe, det er beregnet på. Endvidere anbefales det, at materialet tilpasses, så det

UU-Vestegnen
EN INTERESSENTUNDERSØGELSE PÅ SKOLER OG I JOBCENTRE - Uddrag
LEA KALISZAN – SEPIIDA 2015

kan anvendes af mentorer, der arbejder med de unge, der ikke er afklaret endnu om uddannelsesvalget. Det anbefales med andre ord, at materialet gennemarbejdes og gøres mere fleksibelt, så det retter sig mod en bredere gruppe unge.

- Hvis UU anbefaler, at kommunerne anvender UUV-Data, bør det være mere klart, hvordan det anvendes, og kommunerne skal kunne kontakte UU ved tekniske problemer.
- En mere tæt opfølgning på unge uddannelsesparate, så de fastholdes på uddannelsesønsket, mens de venter på at starte. Det er en sårbar gruppe, der nemt kan vippe til den ene eller den anden side. Forventningen er, at UU i højere grad bliver en aktiv spiller og følger disse unge.
- Bedre oplysning til borgerne om, at der ligger lokale vejledningsenheder i forbindelse med de forskellige jobcentre.
- Tværgående på flere af ovenstående anbefalinger ligger der et ønske om en større fleksibilitet, bedre synlighed og bredere dialog mellem kommuner og UU.
- En mere fleksibel løsning vedr. ferieafvikling i UU, så det altid er muligt at få behandlet rehabiliteringssager og få vejledning til nye, unge der henvender sig i ferieperioden.
- Udvikling og igangsætning af initiativer, der i højere grad fastholder de unge i uddannelse.
- En mere smidig og hurtig kommunikation mellem skoler, UU og kommune vedr. frafald. Større fleksibilitet i samarbejdet.
- Eventuel vejledning mod slutningen af en uddannelse/grundforløb, så man i højere grad sikrer, at de fortsætter med noget der på sigt kan give dem tilstrækkelige kompetencer til at få et job.

Andre bemærkninger/pointer fra interviews på jobcentre

En enkelt kommune var meget optaget af forebyggelse af ledighed/manglende uddannelse, og gjorde kraftligt opmærksom på, at der er et område i det nuværende system, hvor den etablerede indsats ikke er helt dækkende.

Det drejer sig om de unge der lige er gået ud af folkeskolen, og som ikke har været en del af den gruppe, som UU har haft fokus på, fordi de oprindeligt er erklæret umiddelbart uddannelsesparate. Hvis sådanne unge alligevel ikke søger ind på en ungdomsuddannelse, eller hvis de ikke bliver optaget, er der ikke rigtig nogen der fanger dem. Dvs. de begynder at vise sig i gadebilledet og bliver en del af et kedeligt miljø. Kommunerne er kun opmærksom på dem, i det øjeblik det kommer og beder om kontanthjælp (dvs. over 18 år). Det er en overset gruppe i almindelig jobcenter-sammenhæng, da der er tale om unge, der ikke er myndige. Kun en enkelt kommune – hvor jobcenter er integreret med ungeenhed- nævner det som et reelt problem, men det er uklart, hvorvidt de andre kommuner har tilsvarende svære udfordringer med denne gruppe, og at det blot ligger i en anden enhed i kommunen, end på jobcenteret, hvor interviewene fandt sted. Det vurderes umiddelbart at være et tilbageskridt, at UU fra nu kun er forpligtet til at følge de unge, der ikke er erklæret umiddelbart uddannelsesparate.

Flere kommuner gav udtryk for, at de gerne vil have UU ind over de lokale initiativer, kommunen sætter i søen ift. at få unge ledige videre i uddannelse. Disse initiativer er helt lokalt forankret og formentlig meget forskellige i opbygning og udtryk. Der kan derfor ikke siges noget generelt om, hvordan man forestiller sig, at UU kan indgå. I givet fald må kommune og UU træffe indbyrdes handleplaner i forhold til de konkrete, lokale initiativer.

Eventuelt langsigtet fremtidsperspektiv:

Det bør overvejes, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at genetablere tidligere praksis, hvor der følges op på *alle* unge mod slutningen af folkeskolen, mhp. at minimere antallet af unge, der ikke er i gang med uddannelse og bliver opsuget i dårlige gademiljøer. Pt. er et sådant tiltag ikke muligt inden for de lovmæssige rammer, UU har. Det bør dog undersøges, hvor stort problemet er, før man overvejer at ændre praksis.

Særligt vedr. STU

Der er generelt stor tilfredshed med UU-samarbejdet vedr. STU. Når en ung bliver visiteret til STU-forløb, er det ofte noget, der er sat i gang, før den unge bliver 18 år, så UU har været inde over i god tid. Der kan dog være tilfælde, hvor man har forsøgt med flere andre ting først, og så – som sidste forsøg – sætter dem i STU forløb i samarbejde med kommunen. Her kan borgeren godt være blevet 18 år i mellemtiden. I nogle kommuner nævnes det, at der går for lang tid med at finde ud af, *hvilket* STU-forløb der er det rette for den unge. Den proces kunne godt strammes op. Dvs. fra det tidspunkt borgeren er blevet godkendt til et STU-forløb, og til det rent faktisk sættes i gang.

En enkelt kommune er ikke helt tilfreds med vejlederens opfattelse af rollefordelingen ifm. STU-indstillingerne. Kommunen anfører, at der er nedsat et udvalg, som skal tage stilling til det bedste forløb for borgeren. Det opleves, at der kan være nogle faglige kampe med vejlederen, hvis denne indledningsvist har vurderet, at et andet tilbud var bedre. Sagsbehandlerne har det indtryk, at udvalget blot forventes at "blåstemple" vejlederens forslag. Det er kommunen ikke tilfreds med. Det er imidlertid kun en enkelt kommune, der anfører dette som en udfordring. Som tidligere nævnt er kommunerne meget forskellige og har derfor også meget forskellige tilgange til samarbejdet og rollefordelingen. Der kan derfor ikke siges noget generelt om, hvad der er mest hensigtsmæssigt, idet samarbejdet i høj grad bærer præg af at være personbåret og et resultat af lokale og mere eller mindre formelle aftaler om praksis.

Der er generelt tilfredshed med de statustilbagemeldinger, som UU laver til jobcentrene hvert år ifm. genbevilling af STU til den enkelte. I de fleste kommuner kommer status pr. automatik. I en enkelt kommune, skal der spørges efter den. Men den kommer hurtigt efter forespørgsel. Der synes ikke at være nogen problemer i dette samarbejde.

Udfordringer:

I flere kommuner nævnes det, at selve STU-forløbene ikke rigtig bringer de unge videre. De er hverken klar til at gå videre i ordinær uddannelse eller i job, og der mangler generelt kompetencebeskrivelser af, præcis hvad man kan, når man har været igennem et sådant forløb. Det er for vagt beskrevet og relaterer sig til hver enkelt ung, i stedet for at være et sæt objektive faglige/socialt kompetencemål, som den enkelte unge vurderes ud fra.

Den lidt træge udveksling af information, der kan være ml. UU og kommune pga. reglerne om udlevering af personfølsomme data, nævnes som særlig udtalt i forbindelse med STU-målgruppen, da der netop her er mange samtaler af personfølsom karakter.

Anbefalinger:

- Flere strukturerede arbejds møder, så der opstår bedre fælles forståelse af roller, men også af faglige spørgsmål og vurderinger ifm. STU.
- Der ønskes udarbejdelse af faglige og sociale kompetencebeskrivelser ved de forskellige STU-forløb, så jobcentrene ved, hvad de kan forvente at stå med, når de unge har gennemført. UU nævnes som et fornuftigt, løbende bindeled mellem STU-forløbene og jobcentrene, så jobcentrene ikke skal starte forfra med at lægge en plan for den enkelte unge, når STU-forløbet er gennemført. Dvs. der ønskes en bedre forventningsafstemning i starten, baseret på beskrivelser af de faglige/socialt mål, der er relevante for den aktuelle uddannelse, fulgt op af mere strukturerede og præcise statusbeskrivelser.
- Mere smidig udveksling af nødvendig information mellem kommune og UU vedr. STU-målgruppen mhp. at lave en mere koordineret indsats.